

[Maigaard.]

Først nogle ord om læreruddannelsen. Her vil jeg gerne bygge min fremstilling på den tidligere rektor for Roskilde universitetscenter, Erling Olsens, tanker, idet Erling Olsen jo har været en af de varme fortalere for en læreruddannelse ved Roskilde universitetscenter. Han skulle den 25. oktober 1972 have holdt et foredrag i skoleinspektørforeningen i Ålborg, men han blev forhindret på grund af arbejde i tinget, som han på det tidspunkt var medlem af, og foredraget blev så på hans vegne og med hans godkendelse holdt af en af hans medarbejdere, Dan Christensen. Foredraget har siden været offentliggjort i Dansk Pædagogisk Tidsskrift, nr. 1, fra 1973, og jeg skal sige, at jeg i alt væsentligt — der er en enkelt reservation — men i alt væsentligt er enig med Erling Olsen i den udmærkede advokatur for læreruddannelser ved centrene, som han her lægger frem.

For det første siger Erling Olsen, at 1966-loven rent faktisk har ført til — og det kritiserer han den for — en disintegration mellem det faglige på den ene side og det pædagogiske på den anden side.

For det andet fremhæver han, at loven har vist sig utilstrækkelig, hvad angår den pædagogiske virksomheds sammenhold med de samfundsmæssige aspekter. Han peger på, at man også må betragte barnet og skolebarnet som et socialt væsen, ikke alene som et socialt væsen, men også som et socialt væsen, og det er ikke kommet frem i 1966-loven.

For det tredje fremhæver han som en mangel, at lærersamarbejdet om tværfaglige undervisningsforløb ikke har muligheder efter den gældende lov.

For det fjerde fremhæver han, at den gældende lov er for detaljeret og dermed hindrer en demokratisering omkring uddannelsen. Loven er for bundet.

For det femte — og det er her, min dissens kommer ind — mener han, at 1966-loven, som indførte eksamenssystemet i fuldt

omfang, ikke passer med de tanker, som gør sig gældende på forskoleområdet. Deri er jeg enig. Men jeg mener, at et uddannelsesforløb, som giver erhvervskompetence, bør sluttes med en eksamen. Jeg vil gerne drøfte dets former, evalueringen, men Erling Olsen gør sig altså til talsmand for en kritik af eksamenssystemet som sådant.

Jeg mener, at de fem punkter, Erling Olsen her lægger op, er punkter, som jeg for de fires vedkommende vil støtte, og som jeg synes er en fornuftig kritik af den gældende lovgivning.

På den baggrund stiller Erling Olsen seks krav til en ny læreruddannelse.

Han siger, at en ny læreruddannelse — og den vil han gerne være med til at lave på Roskilde — for det første må sætte lærerne i stand til at realisere undervisningsforløb i linjefagene på samtlige udviklingsstrin i den danske folkeskole med henblik på at give eleverne mulighed for at tilegne sig viden og færdigheder, varierede arbejdsmetoder og udtryksformer.

Han siger for det andet, at de må være i stand til at realisere undervisningsforløb for elever på begynderniveau i såvel modersmålsfærdigheder som matematik.

Han siger for det tredje, at lærerne må være i stand til i samarbejde med elever og kolleger at gennemføre pædagogisk-psykologiske overvejelser, således at skolemiljøet tilrettelægges på en måde, der giver mulighed for alsidig udvikling og social sammenhæng.

Han peger for det fjerde på, at lærerne bør være i stand til at tilrettelægge og gennemføre tværfaglige undervisningsforløb.

De skal for det femte være i stand til at inddrage samfundsmæssige overvejelser i deres undervisning.

Og de skal for det sjette være i stand til at samarbejde med andre personer og institutioner, som optræder i elevernes sociale miljø. På det punkt, må jeg sige, er jeg fuldstændig enig med Erling Olsen, og jeg synes, at de indstillinger, vi har fået fra det faglige